

Luteriskā un pravietiskā kultūra .

2014.gada 29.janvārī

Janvārī aprit 14 gadi,kopš aizgāju no mācītāja kalpošanas Luterāņu Baznīcā.Galvenais pārmetums,kāpēc man aizliedza kalpot bija – luteriskās kultūras trūkums ! Es līdz šim nezinu,kas ir luteriskā kultūra vai ko nozīmē būt " luteriski kulturālam" ? Kad kalpoju Gulbenes Draudzē,man bieži pārmeta, ka es par daudz smaidot no kanceles.Vai tas nozīmētu,ka smaidīt Baznīcā būtu "luteriski nekulturāli" ?

Izrādās,ka pastāv tāds jēdziens kā " konfesionālā kultūra"! Atceros,kāds reiz sacīja,ka pietiekot tikai paklausīties runas veidu vai pavērot ārējo izskatu,lai noteiktu,kādu konfesiju pārstāv minētais brālis vai māsa.Katram no mums ir sava reliģiskā "kultūra".Mums ir Pentakostālā,Katoliskā,Baptistu,Luteriskā...un tamlīdzīgi. Ar Svētajiem Rakstiem tam,protams,nav nekāda sakara,jo Rakstos mēs neatrodam ne konfesijas,ne kultūras.

Tomēr traģika visā tajā ir tā,ka ļaudis ir sākuši savas iedibinātās kultūras vērtēt augstāk par Dieva Vārdu ! Es pazīstu mācītājus,kas ir alkoholiķi,nodzēruši šoferu tiesības.Tie mierīgi turpina kalpot,kamēr tie,kas pravieto un lūdz par slimajiem,tiek padzīti no Baznīcas ! Faktiski jau nav nekā jauna zem saules ! Jēzus sacītais Rakstu mācītājiem šodien ir tik pat aktuāls: Tā jūs atceļat Dieva vārdus savu likumu dēļ (Mat.15.6.).

Tomēr ir Rakstos rādīta kāda "kulūra",ko es sauktu par "pravietisko" jeb "praviešu kultūru". Bībelē mēs zinām daudz stāstu par praviešiem,kuru kultūras mainījās tad,kad Dieva Gars nāca pār viņiem. Pat ķēniņa Dāvida kultūra izmainījās,kad viņš saskārās ar Dieva Klātbūtni derības šķirsta priekšā (2.Sam.6.14.).Saula kultūra izmainījās,kad tas nonāca praviešu pulkā,kad tie pravietoja (1.Sam.10.nod.). Pravieša Agaba kultūra izmainījās,kad tas runāja no Svētā Gara (Ap.D.21.11.).Pravietiskā kultūra ir tā uzvadības kultūra,kas parādās pie cilvēka,kad tas nonāk tiešā Svētā Gara ietekmē vai kontrolē.Tā nav cilvēciski izdomājama,iepriekš paredzama ; atdarināma vai iestudējama,bet parādās tiešā Dieva Gara iespaidā. Pravietiskā kultūra nav tikai performance,bet tās auglis ir pravietiska atklāsme, Gara inspirēts vārds vai sapnis.

Un tā,2000.gada janvārī man bija jāizlemj - kuru no abām kultūrām paturēt.Man lika saprast ,ka abas paturēt vairs nav iespējams ! Es riskēju un izkāpu ārā no ērtās luteriskās “kultūras” laivas,lai jau nedalīti nodotos pravietiskajai kultūrai.Ir pagājuši 14 gadi.Es tā arī nespēju iekāpis nevienā citā “kultūras” laivā.Joprojām atrodos viens ar Kungu ; tomēr neesmu arī nogrimis pasaules jūrā.Bieži esmu domājis,ka grimstu,savas mazticības dēļ,taču Kungs vienmēr mani ir noturējis virs ūdens.Interesanti,ka šajos 14 gados mana labklājība ir bijusi līdzvērtīga tai labklājībai,kad kalpoju mācītāja amatā. Dievs brīnumainā kārtā ir apgādājis ar visu nepieciešamo.

Tagad atskatoties uz šiem 14 gadiem varu redzēt,ka Kungam ir bijis arī kāds darbs priekš manis.Visus šos gadus esmu pierakstījis sapņus un atklāsmes,kas radušies atrodoties pravietiskajā “kultūrā”.Man jau ir aptuveni 130 pravietiski sapņi dažādām Draudzēm,kalpošanām,politiskajām partijām un tml. Es domāju,ka šie 130 vēstījumi ir daudz vērtīgāki,nekā tie daudzie sprediķi,kurus es būtu sacījis šajos gados,paliekot mācītāja amatā.

Man daudzi šodien pārmet,ka esmu pametis siltu vietīņu,atteicies no mācītāja karjeras.Kāds man nesen sacīja,ka esot mani ļoti cienījis,kad es biju mācītāja amatā,bet tagad mani vairs necienot,jo es vairs nekas neesot.Tieši tā arī pateica !...

Es domāju,ka galvenais dzīvē tomēr nav izveidot labu karjeru,bet galvenais dzīvē ir – izpildīt visu to un tieši tā,kā to vēlas Dievs !

Atskatoties uz šiem 14 gadiem,es redzu,ka Dievs ir vēlējies,lai es būtu it kā Viņa mute daudzām Draudzēm un kalpotājiem (Jerem.15.19.). Kaut arī viss ir ignorēts ko esmu sacījis, ir jāsecina,ka pirms 14 gadiem esmu izdarījis pareizo izvēli ,un galvenajās līnijās esmu izdarījis to,ko Dievs no manis ir prasījis !

Daudzi dzīvo tā,it kā tiem nekad nebūs jāstājas Dieva priekšā ; it kā tie paši sev ir dievs ; var paši sev noteikt likteni un pie Dieva tiem būs īpašas “caurlaides”. Prātā nāk 2 kalpotāju kategorijas,par kurām Bībele runā mūžības perspektīvē – pravieši un mācītāji.Jēzus piemin praviešus Dieva Valstībā (Lk.13.28.),bet par mācītājiem Jēkabs saka,ka tie nāks grūtā tiesā (Jēk.3.1.).

Tas ir iedrošinājums arī citiem vienmēr izvēlēties pravietisko “kultūru”,nevis konfesionālo,jo

Luteriskā un pravietiskā kultūra.

Autors Normunds Ozoliņš

Trešdiena, 29 janvāris 2014 18:45

pravietiskajai tomēr ir "lielākas garantijas".